

Az utolsó nagy hajrá

Már csak néhány nap van hátra az írásbeli érettségig

Töriből egy kis ismétlés, matekból némi gyakorlás nem árt. A Padányi iskola végzősei izgatottan várják az előttük álló napokat, heteket. Tóth István, Ender Tamás, Kajdon Dorottya és Lakatos Anita határozott célokkal áll a továbbtanulás előtt

FOTÓ: PESTHY MÁRTON

A veszprémi Padányi iskola végzős diákjai izgatottan várják az előttük álló napokat, heteket, és sajnálják, hogy el kell majd hagyniuk megszokott és szeretett alma materüket.

– Nagy izgalommal készülök, hiszen itt a szerenád, a bolondballagás, és a tabló is most fog kikerülni, azaz van teendő bőven. Az érettségiről nem is beszélve! – mondta Ender Tamás, aki leginkább a

történelem esszerűségétől tart, és az irodalom verselemzése is kemény dió lesz szerinte. A Padányi végzőse műszaki menedzser szeretne lenni, az Óbudai Egyetemen tanulna tovább. – Nagyon jó közösségünk volt, örülök, hogy ebbe az osztályba kerültem – folytatta Tamás, majd hozzátette: mindenkivel megtalálta a közös hangot, az iskola pedig felkészítette az érettségire.

Kajdon Dorottya azonnal bevallotta, hogy ő bizony nagyon izgulós. A Budapesti Gazdasági Egyetemre készül, a nyelveket nagyon szereti, az angolt különösen. Felsőfokú nyelvvizsgálója is van, de történelemből emelt szintűzik; elmondása szerint erre a két tantárgyra nagyon figyelt, ám minden érdekl.

Lakatos Anita szintén nem bízott semmit a véletlenre. – Az utóbbi két évben nagyon tanultam, de mégis izgulok az érettségi miatt – fogalmazott. – A mi osztályunk egészségügyi szakirányú, ezért mindezek szakmai tárgyaira igyekeztem nagyobb hangsúlyt fektetni, illetve a magyarra. Nagyon szerettem a közösségi munkát, sokat énekeltem, beszédeket mondtam, voltam versenyeken, amikre ugyanúgy nagyon büszke vagyok, mint az osztályomra.

Tóth István kérdésünkre úgy felelt: reméli elég lesz az, amit tanult. Már csak azért is, mert szeretne tovább tanulni, orvosi vagy állatorvosi vonalon. – A kémia és a biológiát komolyan tanulni kellett az elmúlt négy évben, de ez igaz volt a többi tantárgyra is. Az osztályunk nagyon összetartó, segítjük egymást, illetve a tanáraimra is számíthattam, számíthatunk – jelentette ki Tóth István. – Az ismeretlen jövő és a stabil múlt egy kicsit most találkozik, kíváncsi vagyok, hogy mi lesz, ám rossz a megszokottól elszakadni.

brm, lm, jli